

Confluència del full de ruta independentista

written by Manel Manzananas | 18 d'agost de 2018

Ja fa unes quantes setmanes que estem parlant de la necessitat que els partits independentistes concretin l'estratègia per fer el camí definitiu cap a la proclamació efectiva de la república independent de Catalunya. El ja «redundant» full de ruta.

Les paraules, quan es repeteixen sense anar acompanyades de les accions que li serien pertinents, perden el sentit original i comencen a sonar buides i desateses del mínim sentit de l'oportunitat i de la rellevància oportuna. En el millor dels casos cauen en el sac de la retòrica i en el discurs polític sense transcendència. El concepte «full de ruta» n'és un.

Després del que ha passat en aquest país arran de l'1-0, del que el poble ha hagut d'empènyer i suportar, dels empresonaments, de l'exili, ... que els partits polítics sobiranistes no es posin d'acord en com procedir a partir d'ara, és simplement inadmissible. L'excusa de presentar propostes diferenciades per qüestions ideològiques d'esquerra o centre-dreta, ja no és acceptable. L'èxit més gran i el de més repercussió internacional –el referèndum de l'1-0– el ciutadà va anar a votar sense preguntar-se si voldria una Catalunya d'esquerres o de dretes. ¿Per què ho fan els partits polítics? ¿Qui els hi atorga l'autoritat per condicionar les pròximes accions o eleccions municipals, segons diuen l'inici de la construcció de la república, en un debat de dretes o esquerres? El poble vol unitat d'acció i per tant els partits han de fer-ho possible. Com diu la CUP: el poble parla, els partits obeeixen o dit d'una altra manera: primer país i després partit.

Com dèiem: sense acció les paraules són buides de significat i només fan que embolicar la troca i beneficiar a qui no vol que el projecte avanci.

A l'Estat li fa pànic la confluència del sobiranisme. Sap que és l'única manera que l'independentisme se'n sortirà i aconseguirà l'objectiu. El seu esforç fonamental està en dividir-nos. ¿Què justifiquen sinó els embats policials, la conxorxa de la justícia amb la política, les accions soterrades dels membres del CNI, ... Ells sí que actuen per sembrar la por i la divisió de l'adversari. Ho tenen clar. I nosaltres?

Hi haurà diverses oportunitats per demostrar la unitat d'acció de l'independentisme: l'11S, l'1-0, els judicis contra els membres destituïts del Govern i els dirigents de l'ANC i Òmnium i la mesa del Parlament i les eleccions municipals del maig.

No hi ha cap excusa, no n'hi pot haver. La voluntat del poble de Catalunya està per sobre dels interessos (legítims) dels partits polítics. Ja sabem el que volem i sabem el preu que haurem de pagar. Ho vam aprendre a garrotades. Demano un full de ruta compartit i unitat d'acció. Els dirigents polítics han de posar el país per damunt del partit i estar a l'altura de les circumstàncies i si els hi fa por ser empresonats per les decisions a emprendre, que pleguin i deixin pas. Segur que surten persones amb la capacitat i el coratge per fer realitat allò que hem començat i ha quedat interromput.